

Αναζητώντας οδηγούς - Του Πρωτοπρεσβύτερου Θεμιστοκλή Μουρτζανού

/ [Γνώμες](#)

Μία ξεχασμένη λέξη στους καιρούς μας είναι η «αγωγή». Άγω σημαίνει οδηγώ κάπου κάποιον, είτε με τη θέλησή του είτε όχι. Η αγωγή συνδέεται με την οικογένεια, το σχολείο, την κοινωνία, την πολιτική, την διανόηση, την πίστη στον Θεό. Η αγωγή είναι η κατευθυντήρια γραμμή, το αξιακό υπόβαθρο το οποίο μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο σε μία κατεύθυνση, σε ένα νόημα. Έτσι, μπορεί να διαχειριστεί τις σχέσεις του, τις περιστάσεις της ζωής, να έχει προσανατολισμό ή και το αντίθετο, εάν ο άνθρωπος είναι αν-άγωγος.

- Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας

Η αγωγή προϋποθέτει οδηγό. Είτε είναι οι γονείς είτε οι δάσκαλοι είτε οι φίλοι είτε οι πολιτικοί είτε οι πνευματικοί πατέρες είτε όλοι αυτοί μαζί και άλλοι, εάν ήμασταν σε θέση να δεχτούμε ότι μας χρειάζεται πνεύμα και ήθος μαθητείας και

αυτό να το μεταδίδουμε στις νεώτερες γενιές, τότε τα πρόσωπα αυτά θα μπορούσαν να γίνουν πρόσωπα αναφοράς που θα καλλιεργούσαν τη σκέψη, την κριτική μας ικανότητα, τη διάθεσή μας να βρούμε δρόμους αλήθειας και προς την όντως Αλήθεια. Όταν όμως θεοποιούμε τον εαυτό μας και τη γνώμη μας, σε ένα μετανεωτερικό κρεσέντο, το οποίο έχει προετοιμαστεί συνειδητά από τον καταναλωτικό τρόπο σκέψης και ζωής, ο οποίος προϋποθέτει πελάτες και όχι ελεύθερα πρόσωπα, τότε η αλήθεια μας δεν αφήνει περιθώριο ούτε μαθητείας ούτε αγωγής. Και στις μέρες μας μετρά η άποψη του καθενός, όπως διατυπώνεται στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης, όπου κυριαρχεί η βεβαιότητα ότι αυτό που είμαστε, αυτό που πιστεύουμε είναι το γνήσιο και αυθεντικό, ασχέτως αν έχουμε πέσει θύματα των παθών και της κάθε προπαγάνδας.

Κάποτε οι άνθρωποι διαβάζαμε εφημερίδα, συζητήσουμε στις παρέες μας για τον κόσμο, εμπιστευόμασταν αυτούς που γνωρίζαμε, διότι μέσα από τη σχέση αναπτυσσόταν η κρίση, ο προβληματισμός, η επίγνωση ότι η ιδεολογία μας δεν ήταν η μόνη. Σήμερα, εντασσόμαστε σε έναν συρφετό, ο οποίος μας παρασύρει σε ένα ρεύμα, όπου η γνώση ταυτίζεται με την πληροφορία, την ύβρη, τη βεβαιότητα, όχι όμως την αναζήτηση.

Χρειαζόμαστε οδηγούς σήμερα. Οι ιδεολογίες μοιάζουν να έχουν περιθωριοποιηθεί και τα πάντα μετριούνται με βάση τα συμφέροντα. Η αλήθεια γεννιέται μέσα από τον διάλογο, την κοινωνία των προσώπων. Δεν είναι κατόρθωμα της οθόνης, όπου ο καθένας βλέπει και θεωρεί ό,τι του είναι αρκετό, ανάλογα με τις συμπάθειες και τις αντιπάθειές του. Ο οδηγός είναι αυτός που έχει αναζητήσει την αλήθεια, που έχει προσανατολισμό. Που γνωρίζει και επειδή έχει σπουδάσει τη ζωή, αλλά και έχει πληγωθεί. Που μπορεί να διακρίνει πού είναι το συμφέρον και ποια είναι η αλήθεια. Που πορεύεται με ισορροπία σκέψης και συναισθήματος, νου και καρδιάς. Ο οδηγός ανήκει. Δεν είναι αυτόνομος, αλλά ούτε και ετεροκαθορίζεται, συνειδητά ή ασυνείδητα. Αυτός που ανήκει, δοκιμάζει την άποψή του και είναι έτοιμος να την τροποποιήσει, κατόπιν αναζητήσεως, είτε να την ισχυροποιήσει και να τη μοιραστεί, αφού την έχει δοκιμάσει.

Χρειαζόμαστε οδηγούς και στη ζωή της Εκκλησίας. Πνευματικούς πατέρες που να μπορούν να μας αναγεννήσουν εν Χριστώ. Να μας κάνουν να μην συσχηματιζόμαστε με τον κόσμο, αλλά ούτε και να φοβόμαστε τον κόσμο. Ανθρώπους που με αγάπη για τον Θεό και τον άνθρωπο θα μας δείξουν την οδό του Ευαγγελίου. Αυτή που είναι η αληθινή αγωγή, καθώς μας οδηγεί στην αρετή, στην αγάπη, στην ανάσταση. Τα εχέγγυα για να μπορούμε να βλέπουμε τον κόσμο στην αυθεντική του προοπτική, αυτή της συνάντησης με τον Θεό και τον άνθρωπο. Και μακριά από το ψεύτικο, το υπερβολικό, το αν-άγωγο τελικά. Κι ας κάνει θόρυβο.

Πηγή: themistoklismourtzanos.blogspot.com – pemptousia.gr